

Gromada: Angiospermae (Okrytonasienne)

Gatunek: *Hippophaë rhamnoides* (Rokitnik pospolity)

Rodzina: *Elaeagnaceae* (Oliwkowate)

Pochodzenie, występowanie: w Europie, na Kaukazie, w Azji Zachodniej i środkowej (po Altaj, Mongolię i Himalaje). W Polsce rośnie dziko na wybrzeżu Bałtyku lub jest uprawiany.

Opis: krzew, drzewo - do 6 m wysokości, gęsto ugałęzione i cierniste. Wydaje liczne odrośla korzeniowe. Pączki okryte są złotobrazowymi łuskami o metalicznym połysku i zróżnicowane na kwiatowe i liściowe. Młode pędy pokryte srebrzystymi, łuseczkowatymi i gwiazdkowatymi włoskami, w zimie nagie, błyszczące, srebrzystoszare.

Liście: długo pozostają zielone i późno opadają na zimę, skrętoległe, z wierzchu szarzielone, od spodu srebrzystobiałe, równowąskie, długości do 8 cm i szerokości 8 mm, pokryte tarczkwatymi włoskami.

Kwiaty: roślina dwupienna, kwiaty wiatropylne, niepozorne, żółtawe, bezpłatkowe, rozwijają się wczesną wiosną (IV) przed rozwojem liści. Męskie w krótkich kłosach (5-8 mm długości) wyrastających wprost na zeszłorocznych pędach, żeńskie po 2-5 na krótkich szypułkach w kątach ubiegłorocznych liści lub u nasady krótkich pędów bocznych. Kwitnie od kwietnia.

Owoce, nasiona: złocistożółte lub pomarańczowe jednonasienne pestkowce osadzone na tak krótkiej szypułce, że z daleka wyglądają, jakby oblepiały pędy. Owoce soczyste, kuliste lub elipsoidalne, średnicy 6-8 mm, dojrzewają we wrześniu, przez całą jesień i zimę utrzymują się na krzewie. Dojrzałe owoce mają gorzkawy, cierpki smak, dopiero po pierwszych przymrozkach stają się smaczniejsze kwaskowate i aromatyczne niemniej ptaki niechętnie je zjadają.

Wymagania, zastosowanie, ciekawostki: ze względu na małe wymagania glebowe, wytrzymałość na suszę i zanieczyszczenia powietrza oraz dużą wartość ozdobną jest szeroko stosowany do zadrzewienia gleb suchych, piaszczystych, hałd i innych nieużytków oraz do utrwalania nadmorskich wydm, które umacnia dzięki licznym odroślom korzeniowym. Jest też stosowany do zadrzewień przydrożnych i miejskich. Rokitnik wymaga słonecznych stanowisk. Znosi słabe zasolenie gleby, bardzo dobrze rośnie na glebach wapiennych, nie toleruje gleb wilgotnych, podmokłych, zimnych, ciężkich i nieprzewiewnych. Lecznicze właściwości rokitnika wykorzystywano już w mongolskim i tybetańskim lecznictwie ludowym. Leczą nim choroby żołądka. Owoce rokitnika w niektórych krajach (Syberia, Mongolia) są używane do wyrobu soków, dżemów i innych przetworów. Rokitnik rozmnaża się z nasion, lecz można go też rozmnażać z odrośli korzeniowych, z sadzonek korzeniowych oraz z sadzonek zielnych (półdREWniałych). Roślina rosnąca w stanie dzikim objęta jest ochroną prawną.

